

i Tvivl om, at de Herrer deroppe i det høje Landsting, som ere mod Reformen eller i alt Fald have meget ringe Interesse for den, ville spejde og se efter, hvorledes disse Huse blive administrerede, og hvorvidt den virkelige Købesum kommer til at staa i Forhold til det Laan, Statskassen giver. Hvis det da uheldigvis viser sig, at Staten kommer til at lide Tab paa nogle af disse Ejendomme, allerede før de 5 Aar ere forløbne, vil det blive saare vanskeligt at komme til at fortsætte ad denne Vej. Men selv om Statskassen intet Tab kommer til at lide i de 5 Aar, kunde det tænkes, at man opdager, at Staten laaner for mange Penge i det eller det Hus, og at Huset ikke svarer til den Pris, det er sat til, og ikke har den Værdi, som det burde og skulde have, og da ville Modstanderne mod denne Reform deri faa et mægtigt Vaaben imod den. Det vil altsaa komme Landarbejderne til Skade, hvis ikke Amtskommissionerne ere saa paapasselige, som de skulle være over for Statskassen. Landarbejderne ville derved kunne lide et større Tab end Statskassen. Det er ud fra dette Synspunkt, at jeg gør gældende, at Amtskommissionerne baade bør have den rette Interesse for Sagen og kunne vejlede Landarbejderne, og at de ogsaa bør være saa paapassende over for Statskassen som muligt — altsaa ikke saa meget for Statskassens Skyld som for de Landarbejders Skyld, der skulle nyde godt af denne Reform. Hvis det kommer til at gaa paa den rigtige Maade, er det min Overbevisning, at denne lille Reform, som vi nu have faaet begyndt, ikke alene vil virke i den første 5aarige Periode; men røgte de halvtredje Tusinde Landarbejdere, som Reformen kommer til gode, deres Hverv godt, ville Ejendommene ogsaa efter de 5 Aars Forløb staa med deres fulde Værdi over for det Laan, Statskassen har givet, og disse Landarbejdere ere da betydeligt heldigere stillede end de, der sidde i en Lejestue. Hvis saadanne Resultater kunne fremvises, vil der heri være skabt saa stærk en Magt, at selv om der er nogle i det andet Ting, som ikke have Lyst til at gaa videre, skulle Omstændighederne nok tvinge dem til at gøre det. Jeg haaber, at vi skulle komme til at gaa langt videre i den næste Periode. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Forslag og udtale det Haab, at Loven vil gøre al den Nytte, den kan, for den danske Landarbejder.

Formanden (Sofus Høgsbro): Saa vidt jeg hørte, nævnte det ærede Medlem en Landstingsmand ved Navn, og det samme skal have været Tilfældet med en anden Folketingsmand i Gaar Aftes. Jeg maa da minde om, at det er en gammel Vedtægt her i Tinget, at der skal gælde den samme Regel for Landstingsmænd som for Folketingsmænd, at de ikke maa nævnes ved Navn i Forhandlingen.

J. H. Jensen: Der var nogle Medlemmer, som forlangte at faa Navnet at vide.

Formanden (Sofus Høgsbro): Selv om Medlemmer forlange det, maa det selvfølgelig ikke siges.

J. Jensen (Odense Amts 6te Valgkreds): Det er jo en lang og besværlig Gang, denne Reform har haft. Det er jo nu 5—6 Aar siden, den blev rejst, nemlig af Landbo-kommissionen af 1894, og Flertallet af dette Ting havde vist ventet, at man havde faaet lidt mere ud af dette Lovforslag, end man nu er naaet til. Men nu staa vi jo paa det Stadium, at vi ere ved at vedtage Forslaget, som det nu foreligger, og saa gælder det om ikke at kritisere det, men at faa Loven ført ud i Livet paa en saa god Maade som vel muligt. Jeg vil gerne give denne Lov en kort Anbefaling med ud i Livet, og jeg vil særlig henstille til de Herrer Rigsdagsmænd, at hver for sig i sin Kreds arbejder for, at der kan komme den rette Forstaaelse af Loven. Det har stor Betydning for Fremtiden, at man kan faa godt begyndt, thi naar de 5 Aar ere forløbne, og vi have de foreliggende Resultater at se paa, og det saa viser sig, at de, der have nydt godt af Loven, sidde i gode og lykkelige Forhold, har man derved faaet et Grundlag at bygge videre paa, man har faaet Erfaringer, som i en væsentlig Grad ville bidrage til, at vi, naar vi igen skulle have fat paa denne Reform, da ville naa et Stykke videre frem, end vi for Øjeblikket ere naaede. Jeg vil derfor anbefale, at vi alle arbejde paa at gøre det klart ude blandt Vælgerne, hvilken Betydning Loven har baade for den enkelte og ogsaa for i Fremtiden at faa Reformen ført bedre ud i Livet.

R. Claussen: Jeg kan ikke andet end oprigtig ønske Udvalget til Lykke med det Resultat, man er naaet til. Har man maaske ønsket lidt mere, vil jeg erindre om, at det bedste ofte er det næstbedstes